

[Statsministeren.]

at man senere kan søge at vinde Tilslutning, saa man kan faa en bedre Ordning. Det er dog en mærkelig Politik, at fordi man slutter et Forlig, skal man ikke have Lov til at arbejde for at gøre Ordningen bedre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen: Den højtærede Statsminister siger, at naar man har truffet en Aftale med andre Partier, saa holder man den. Ja, det er det, vi beder den højtærede Statsminister om. Den højtærede Statsminister har truffet den Aftale med andre Partier her i Rigsdagen, at vi skal arbejde for Fjernelse af Flygtningene, for Sikring af Mindretallets Rettigheder, for administrativ Deling. Dette Grundlag staar vi ved, det vil vi alle være med til at gennemføre, men Statsministeren fører en Politik, som principielt er i Strid med det Grundlag, som denne Note hviler paa, og det blev bekræftet ved Udenrigsministerens Udtalelse her i Dag. Og saa spørger man i Dag, hvem der har Ansvar for, at denne Konflikt er kommet.

Statsministeren (Knud Kristensen): Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg i min Tale i Dag har anført, at det Krav, som jeg har stillet, ikke er i principiel Uoverensstemmelse med Notens Grundlag. Det ærede Medlem har ikke med et eneste Ord rokket ved det, han har kun fremført nogle Paastande, og det kan han blive ved med lige til Søndag, det bliver ikke bedre for det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hedtoft: Jeg har følt mig forpligtet til indtil nu at holde mig tilbage, fordi det var rimeligt, at Ordføreren for Det radikale Venstre fik Lejlighed til at tale ud med den højtærede Statsminister og andre Regeringsrepræsentanter.

Jeg har jo paa mit Partis Vegne paa et tidligere Tidspunkt end Det radikale Venstre maattet drage den bitre Lære, som enhver, der har indladt sig i et nærmere Samarbejde med den højtærede Statsminister i dette Problem, har maattet drage: at han er illoyal, og det, vi i dette Ting faar konstateret i Aften, er, vil jeg tro, at et Flertal drager Konsekvensen af Statsministerens Illoyalitet. Det er et Held, at

vi er kommet saa vidt, for vi var i dette nationale Problem og den Politik, der er drevet med dette Problem, ved at komme ud i Tilstande, som jeg tidligere har sagt hverken gavtede Danmark eller Danskheden i Sydslesvig.

Jeg har paa et tidligere Tidspunkt af Aftenen sagt, at den højtærede Udenrigsminister i den afgørende Redegørelse til dette høje Ting, som han kom med her i Dag, i Modsætning til Statsministeren ikke mødte med noget Krav om at sikre en Afstemning nu, og jeg føjede til, at jeg maa formode, at Udenrigsministeren ikke vil gøre Statsministerens Krav til sit. Har jeg ikke Ret, beder jeg om Svar. Jeg har ikke faaet noget Svar, og saa længe jeg ikke har det, maa jeg formode, at den højtærede Udenrigsminister paa dette Punkt af rent saglige Grunde er uenig med den højtærede Statsminister, at den Enighed, der er fastslaaet i Regeringen, ikke er til Stede. Jeg beder om at blive retledet, hvis min Opfattelse ikke er rigtig. Det kan ikke hjælpe, nu er det Tidspunkt kommet, hvor der maa tales og tales rent ud om dette Problem.

Den Bemærkning, jeg yderligere har at gøre, er til Statsministeren. Jeg kan blot sige, at de Oplysninger, den højtærede Statsminister gav om Forhandlingerne i Sommerens Løb med os om Dannelsen af en Samlingsregering, efter min Mening Punkt for Punkt bekræftede, at jeg havde Ret i den Fremstilling, jeg gav.

Naar den højtærede Statsminister dristede sig til om en Tale, jeg har holdt paa et tidligere Tidspunkt af Aftenen, at sige, at den for ham stod i Rang med de Citater, jeg havde bragt fra aktivistiske Artikler om Sydslesvig, Artikler, i hvilke der blev brugt Ord som „Lus“ og „Stikker“ om anderledes tænkende, maa jeg blot gøre den ene Bemærkning, at enten ved den højtærede Statsminister ikke, hvad Ordene Aktivist og Chauvinist betyder, eller ogsaa var det en Uforsømmethed, den højtærede Statsminister tillod sig imod mig. Min Tale var stærk, men at stille den i Rang med de Skrivelser fra Slesvigere og det Indlæg, jeg citerede fra „Fyns Tidende“, det er en Uforsømmethed. — Jeg forstaar godt, at det gibber i Venstres ærede Medlemmer dernede, men der er Grænser for, hvad man kan tillade sig at sige, ogsaa fra denne Talerstol, om et Indlæg, som — det vil Tidenden vise — virkelig staar fuldt paa Højde med den Saglighed, der er præsteret fra statsministeriel Side.

Jeg vil blot til Slut gøre den Bemærkning vedrørende de to stillede Paastande